

Full diocesà

23 de juny del 2024

p4 — Reflexió sobre la Vetlla d'Espigues diocesana

p6 — Ja s'està estudiant d'ampliar els casos per a aplicar l'eutanàsia

El simbolisme del foc i la nit de Sant Joan

El foc és un dels símbols d'aquesta nit de revetlla. El foc té un important simbolisme, també en l'Escriptura. Emet llum i calor, però també pot ser devastador i aterridor; és capaç de donar vida i causar mort, s'utilitza tant per a curar com per a infligir dolor.

El foc s'ha convertit en un dels símbols més importants per als éssers humans, representant tant el bé com el mal, la recompensa i el càstig. En la cultura judeocristiana està associat tant a l'Esperit Sant com al càstig diví pel pecat: sobre les ciutats de Sodoma i Gomorra va caure una pluja de foc i sofre, mentre que l'Esperit Sant va davallar sobre els apòstols en forma de llengües de foc. El foc també simbolitza la purificació. Per a molts catòlics, el purgatori es veu com un foc purificador, en con-

trast amb l'infern, que es percep com un foc torturador. En moltes cultures, el foc és motiu de celebració i expressa purificació. Ho és aquesta nit, amb les fogueres de Sant Joan. A més, cada mes de març, a la ciutat de València i altres poblacions de la regió, se celebren les festes falleres. Les falles són obres d'art dissenyades per a ser cremades. Solen fer referència a esdeveniments actuals de caràcter social o polític. Aquesta crítica, expressada amb humor però molt clara, té una durada limitada. Al cinquè dia de la seva exposició, les falles es cremen. Tota la crítica es dissol i només queden les cendres. Hom es pot preguntar si aquest foc purificador podria ser una forma de superar el ressentiment inherent a qualsevol conflicte, que de vegades mena a enemistats irreversibles.

«Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?»

Diumenge XII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Job

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.» (38,1.8-11)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.
[106]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.
(5,14-17)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»
(4,35-41)

«Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: “Qui deu ser aquest, que fins el vent i el mar l'obeeixen?”»

«Per què sou tan covards? Encara no teniu fe?»

Marcel Nsanzineza, prev.

L'evangeli d'avui ens presenta la fràgil embarcació dels deixebles arrossegada per la tempesta. La situació sembla desesperada. En la mentalitat jueva el mar representa el caos, allò incompreensible. La seva força destructiva representa la violència i la mort. El mar és el símbol del mal, revela a l'home la seva vulnerabilitat i la seva indefensió.

Jesús increpa el mar amb paraules que evoquen l'expulsió d'un dimoni: «*Silenci! Calla!*» (cf. Mc 1,25). La tempesta, com que és una amenaça per a la integritat de la vida humana, equival a un agent satànic. A les paraules de Jesús es crea una gran calma i ordre. Ell manifesta un altre poder: «*fins i tot el vent i el mar l'obeeixen*». La primera lectura i el salm ens recorden que Déu té autoritat sobre el mar. Per tant, Jesús manifesta aquí la seva naturalesa i poder divins.

Què representa aquesta barca per a nosaltres? La imatge de la barca de Pere s'ha utilitzat sovint per a parlar de l'Església i de les tempestes que pot trobar. La barca també pot representar la nostra vida de fe, o la de les nostres comunitats, una vida on també a vegades ens enfrontem a tempestes.

En algunes ocasions, la vida ens pot aclaparar amb problemes i dificultats. Pot provocar una autèntica tempesta de dubtes, tensions i preocupacions. El nostre entorn pot ser caòtic, la nostra vida interior pot ser devastada com un camp de ruïnes... Recordem llavors que Jesús ens convida a tenir confiança. Ell és Déu. «*Per què sou tan covards? Encara no teniu fe?*» (Mc 4,40). El Crist «despertat», és a dir, ressuscitat i viu, vol donar-nos la seva pau amb la seva presència enmig de les tenebres i la tempesta.

La imatge

La tempesta s'aixeca mentre Jesús, la pau encarnada, dorm tranquil. Quan el desperten, la seva veu domina el caos. La fe en Jesús pot transformar el desordre en una calma profunda, revelant la seva presència constant i el seu domini sobre qualsevol adversitat.

Jesús calmant la tempesta (1850).
James Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

24 dilluns

El Naixement de Sant Joan Baptista
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/Lc 1,57-66.80

25 dimarts

—Sant Guillem, emerità
2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36/Salm 47/Mt 7,6.12-14

26 dimecres

—Sant Pelai, noi i mr.
—Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fund.
2R 22,8-13;23,1-3/Salm 118/Mt 7,15-20

27 dijous

La Mare de Déu del Socors
—Sant Ciril d'Alexandria, bisbe
2R 24,8-17/Salm 78/Mt 7,21-29

28 divendres

—Sant Ireneu, bisbe
Aniversari de la mort del bisbe Josep Maria Guix (2009)
2R 25,1-12/Salm 136/Mt 8,1-4
Vigília de Sts. Pere i Pau: Ac 3,1-10/
Salm 18/Jo 21,15-19

29 Sant Pere i Sant Pau, apòstols

—Santa Beneïda
Ac 12,1-11/Salm 33/2Tm 4,6-8.17-18/Mt 16,13-19

30 diumenge XIII durant l'any/cicle B

—Sant Marçal, bisbe
Els Sants Protomartirs de l'Església de Roma
Col·lecta de l'Òbol de Sant Pere
Sa 1,13-15.23-24/Salm 29/2C 8,7.9.13-15/Mc 5,21-43

Un petit ramat, acompanyat del Pastor, camina amb pas ferm, pau, fe i silenci...

Celebrada la Vetlla d'Espigues diocesana

El dia 8 de juny va tenir lloc a Sallent la Vetlla diocesana d'Espigues, presidida pel nostre bisbe. Hi havia set banderes, corresponents a set seccions d'adoració, i uns setanta-cinc assistents a la missa. Oferim un testimoni-reflexió d'aquesta jornada a càrrec del P. Joan Font, de la comunitat claretiana de Sallent:

«Després de celebrar l'eucaristia sortim en processó per dos carrers i dues places de Sallent. Són les dotze de la nit i els participants porten a la mà una candela encesa amb un protector perquè no caigui cera a terra o bé el vent no l'apagui.

»Al davant, set banderes o estendards que són la imatge de les diverses agrupacions de persones que participen en l'Adoració Nocturna del Santíssim. S'anomenen "adoradors".

»Anem afilerats i clou la processó el tàlem que protegeix la custòdia amb el Senyor Sagramentat, que aguanta amb les mans el bisbe Romà, flanquejat per cinc sacerdots, dos acòlits i sis adoradors amb torxes enceses.

»Caminem lentament, en silenci. El recorregut és curt, però sento dintre meu la pau que només Ell pot donar. La quietud afavoreix el recolliment i la fe de la comitiva. És una pregària encesa al Fill del Creador.

»A Sallent, terra de Claret, l'home "eucaristia" portador de la "Paraula" per la majoria dels nostres pobles, aquesta nit ha estat una nit excepcional, un petit ramat, acompanyat del Pastor, camina amb pas ferm, en pau, fe, silenci i pregària:

»Senyor, beneeix aquest poble; que la teva presència sigui viva i fecunda en el cor dels seus habitants; que les aigües del Llobregat esdevinguin aigües baptismals que purifiquin, humanitzin i santifiquin aquesta gent que estimes, a fi que creixin en l'amor, la fe i la solidaritat.»

Nova web de l'ISCRVic

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCR-Vic) compta amb una nova pàgina web amb la finalitat de ser més pròxims i posar a l'abast de tothom la formació que s'imparteix en aquest centre docent del bisbat de Vic i amb seu al Seminari de Vic. Aquesta nova web permet a l'usuari conèixer les matèries que es tracten, així com poder-se matricular *online*. La podeu trobar a www.iscrvic.org

Romà Casanova: «El Seminari de Vic ha estat referent dins el bisbat i en la formació i cultura»

D'esquerra a dreta: Francesc Codina Valls; Joan Mercader Boixaderas; Ramon Rial Carbonell; Joan Mir Tubau i Salvador Mundo Roviró. Estudiants del Seminari Vic.

Amb motiu dels 275 anys de la fundació del Seminari de Vic, els 75 anys de la construcció de l'edifici actual i els 25 anys de funcionament de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, els dies 4 i 5 de juny van tenir lloc unes *jornades commemoratives*. El programa va ser ideat per Ramon Rial Carbonell, doctor en geografia i història i amb una tesi titulada «L'educació superior en la Catalunya central entre els segles XVI i XVIII. De la Universitat Literària de Vic (1599-1717) al Seminari Conciliar de Vic (1749-1868)».

Les jornades van ser presidides per Mons. Romà Casanova, que en les seves intervencions destacà la «llavor» escampada pel Seminari Vic al servei de l'Església i del territori: «El Seminari no sols ha estat un referent dins la ciutat, sinó també dins tota la diòcesi, deixant empremta duradora en la formació i la cultura del nostre país.»

La primera ponència, basada en la “formació intel·lectual i espiritual en el si de l'Església a Catalunya: els seminaris, la Facultat de Teologia/Ateneu Sant Pacià i els Instituts de Ciències Religioses”, la va fer el Dr. Joan Torra Bitlloch, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Tot seguit va

tenir lloc una taula rodona amb la participació de diferents testimonis que, a partir de la memòria viscuda en primera persona, pogueren expressar l'evolució històrica del Seminari durant uns quaranta anys.

En el segon i darrer dia es van posar en relleu l'origen i història del Seminari vigatà amb la ponència de l'esmentat Rial, el qual destacà que l'any 1867 aquest seminari és el que disposava, a Catalunya, de més alumnes (més de 1.200). La segona ponència anà a càrrec d'Ignasi Roviró Alemany, doctor en filosofia i especialista en les personalitats que han estudiat al Seminari. Roviró va posar en relleu figures com el Bisbe Casadevall; filòsofs com Jaume Balmes; humanistes i literats com Jaume Collell; científics com Eusebi Molera o Agustí Comellas; o gestors com Marià Puigllat i/o altres personalitats com Josep Giró o Ignasi Casanovas. Va tancar la jornada l'arquitecte Albert Colomer Busquets, ressaltant que l'actual «edifici és “super-intel·ligent”, ja que permet una transformació constant». A més, explicà que és obra de l'arquitecte Lluís Bonet Garí, conegut sobretot per la seva intervenció en la Sagrada Família de Barcelona.

L'esforç per alleujar el sofriment no s'ha de confondre amb l'eutanàsia

Declaració «Dignitas infinita» (VIII)

L'eutanàsia és el procediment pel qual es posa fi a la vida d'una persona de manera intencionada. A Espanya l'eutanàsia està regulada per una llei aprovada el juny del 2021 i que, si bé es va presentar com a molt estricta en les seves condicions, ja s'està plantejant darrerament d'anar ampliant-ne els casos en què es pot aplicar, com el de malaltia mental.

L'eutanàsia, segons la declaració *Dignitas infinita*, «té la peculiaritat d'utilitzar un concepte erroni de la dignitat humana per a tornar-la contra la vida mateixa [...]». Les lleis que reconeixen la possibilitat de l'eutanàsia o el suïcidi assistit es denominen de vegades «lleis de mort digna» (*death with dignity acts*). Està molt estesa la idea que l'eutanàsia o el suïcidi assistit són compatibles amb el respecte a la dignitat de la persona humana. Davant aquest fet, cal reafirmar amb força que el sofriment no fa perdre al malalt aquesta dignitat que li és intrínseca i inalienablement pròpia, sinó que pot convertir-se en una oportunitat per a reforçar els llaços de pertinença mútua i prendre major consciència del tresor que és cada persona per al conjunt de la humanitat.

Les cures pal·liatives

Certament, la dignitat del malalt, en condicions críti-

ques o terminals, exigeix que tothom realitzi els esforços adequats i necessaris per a alleujar el seu sofriment mitjançant unes cures pal·liatives apropiades i evitant qualsevol acarnissament terapèutic o intervenció desproporcionada. Aquestes cures responen al «constant deure de comprendre les necessitats del malalt: necessitat d'assistència, d'alleujament del dolor, necessitats emotives, afectives i espirituals». Però aquest esforç és totalment diferent, fins i tot contrari, a la decisió d'eliminar la pròpia vida o la dels altres sota el pes del sofriment. La vida humana, àdhuc en la seva condició dolorosa, és portadora d'una dignitat que ha de respectar-se sempre, que no pot perdre's i el respecte de la qual roman incondicional. De fet, no hi ha condicions en absència de les quals la vida humana deixi de ser digna i pugui, per tant, ser suprimida.

A Espanya ja s'està intentant ampliar els supòsits de la llei d'eutanàsia als casos de malaltia mental

Diumenge vinent, col·lecta de l'Òbol de Sant Pere

Redacció

Com cada any, amb motiu de la festa dels sants apòstols Pere i Pau (29 de juny), us animem a participar en la col·lecta mundial de l'Òbol de Sant Pere. És una oportunitat única perquè els fidels mostrin el seu suport al Sant Pare i col·laborin en les múltiples necessitats de l'Església universal i les obres de caritat per als més necessitats.

Amb les vostres aportacions a l'Òbol de Sant Pere ajudeu a sostenir la mis-

sió del Papa, promovent el desenvolupament humà integral, l'educació, la pau i la fraternitat entre els pobles. Aquesta col·lecta permet de sostenir la missió del bisbe de Roma que s'estén arreu del món.

Us convidem a unir-vos a aquesta causa noble i solidària. Cada contribució compta i tots junts podem fer més. Participeu en l'Òbol de Sant Pere i ajudeu a portar esperança i alleujament a qui més ho necessita!

El llibre

D'on venim.
On hem d'anar

Antoni Matabosch i Soler

CPL. 200 pàgines
15,20 euros

Des de mitjan segle XIX la teoria evolucionista ha suscitat grans controvèrsies, tant en el camp científic com religiós. L'autor ofereix una anàlisi d'aquest tema que sacseja les aigües relativament somortes de la ciència i de la fe cristiana, els efectes del qual continuen ben presents en les societats actuals. Aquest llibre fa una panoràmica de l'evolucionisme i la constel·lació de reaccions i de moviments que hi tenen relació: el paper de Teilhard de Chardin en el canvi de la prevenció a l'acceptació de l'evolucionisme; el debat sobre el tema de l'anomenat pecat original; l'actual crisi de la ideologia del progrés; les anàlisis de l'especialista en informació, Marshall McLuhan; corrents com l'evangeli de la prosperitat, el creacionisme científic i el disseny intel·ligent. Compta també amb l'aportació de David Jou sobre les relacions entre ciència i fe.

Els drets de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

En temps de reclamacions de drets, invocant les llibertats, és bo de recordar que una clau per a una correcta comprensió de la persona i de la vida social és la conjunció de drets i deures. De fet, el dret implica sempre el deure d'un altre perquè es pugui fer realitat. Imaginar una societat en què solament hi hagués drets, sense tenir en compte els deures, és una cosa impossible.

Sant Joan és la veu que crida per fer sentir el dret de Déu a ser reconegut i estimat

La festa del Naixement de Sant Joan Baptista, que celebrem en el solstici d'estiu, ens posa al davant un personatge evangèlic que, amb la força d'un profeta, parla de deures. La qual cosa no el fa gaire empàtic amb els temps en què som immersos. Tanmateix, la seva festa és ben nostrada, de gran tradició en aquestes terres, manifestant les arrels cristianes de la nostra cultura. El precursor del Senyor, ho és, tant del seu naixement, com de la seva mort. Fins i tot, la predicació de Jesucrist va precedir la crida a la conversió que fa Joan, el qual té també el privilegi de batejar-lo en les aigües del Jordà.

El missatge de Joan el Baptista és clar, tot seguint el profeta Isaïes: *Veu d'un que crida en el desert: Prepareu la ruta del Senyor, aplaneu-li els camins; tota vall serà aixecada, tot serrat o turó serà abaixat, els llocs pendents es convertiran en plana, i els escabrosos, en camins anivellats, i tothom veurà la salvació de Déu* (Lc 3,4-6). Profecia feta carn en el mateix missatger: la seva existència manifesta palesament el que proclama a temps i a destemps. De tal manera que, per proclamar la veritat enfront d'un poder basat en la violència i la corrupció, és

decapitat, essent màrtir de qui va dir: *Jo soc el camí, la veritat i la vida* (Jn 14,6).

Sant Joan és la veu que crida per fer sentir el dret de Déu a ser reconegut i estimat. La qual cosa demana de la humanitat el dret a lloar-lo i donar-li gràcies (cf. Rm 1,21). Aquest és el pecat fonamental dels qui, veient, en ells i en la creació en què som immersos, els signes de la presència de Déu, entenen la vida com una simple recerca de drets, oblidant la font de la qual sorgeix tot: l'amor gratuït de Déu. Aquesta actitud manifesta una visió molt empètitada del misteri de la vida. Es dona cabdal importància a la fruïció dels dons, oblidant la mà generosa de la qual ens venen tots els béns. Aleshores, la recerca dels drets no té cap fonament, solament el caprici, perquè té el perill d'oblidar la raó profunda del do que es lliura. El deure de reconèixer Déu, amb la fe i l'amor, és camí d'autèntica llibertat.

